

Soukka ortn.

Juoksengi, Ötä sn, Nb 1.

ja Raijanjoessa se oli täälä kansa. Täältä oli veikkosen²⁵ ko oli puu-
sillatki tehty pehmeisiin paikhoiin ja halvottu semmoset kellekset²⁶
ennen ko ne olit siltana ko oli pehmeä maa. — Nii. — Ja samhanlaihin
ne olit tuola Soukassaki lehmisilta²⁷ siin on poikkonä halvotut puut
ne olit, melkosia mäntyjä mookattu halki.²⁸ —

— No missä se Soukan?²⁹ —

— Tuossa on yli tämän vaaran, on siksi käsketty. —

— Jaha. Son siinä semmonen niinku josta pääsee yli kulkemhaa. —

— Joo. Semmoset sillat ne olit tehneet elläimile. Jaha. —

²⁵ *Veikkosen* = ellips av *veikkosenhenki* = silille brors liv (eller ande), en lindrig
svordom som numera knappast uppfattas såsom ett kraftuttryck.

²⁶ *Kelles, kellekse* = kluven stockhalva.

²⁷ *Lehmisilta* = skobros = stockbro e. d. i sankmark för kreatur.

²⁸ *Mookata halki* = slå itu, klyva grövre stockar eller klampar.

²⁹ *Soukka* = smalt övergångsställe i en dalsänka mellan två berg väster om
Lampisenpää.

Svenska landsmål B.64 s.64-66

DAUM
2321